

Sygn. akt VI U 1991/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 czerwca 2018 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 12 czerwca 2018 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: Przedsiębiorstwa (...)

Spółki z o.o. z siedzibą w B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 16 października 2017 r., znak: (...)

w sprawie: Przedsiębiorstwa (...)

Spółki z o.o. z siedzibą w B.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o wysokość stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe

I oddała odwołanie;

II zasądza od Przedsiębiorstwa (...)Spółki

z o.o. z siedzibą w B. na rzecz Zakładu Ubezpieczeń Społecznych

Oddziału w B. 3600 (trzy tysiące sześćset) złotych tytułem

zwrotu kosztów zastępstwa prawnego.

Na oryginale właściwy podpis.

Sygn. akt VI U 1991/17

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 16 października 2017 r. (nr (...)) Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. stwierdził, że stopę procentową składki na ubezpieczenie wypadkowe dla płatnika składek (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. podwyższa się o 100,00% w najbliższym roku składkowym obejmującym okres rozliczeniowy od 1 kwietnia 2018 r. do 31 marca 2019 r. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy wskazał, że w dniu 17 lipca 2017 r. wpłynął do Oddziału ZUS w B. wniosek Państwowej Inspekcji Pracy (...)w B. o podwyższenie o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe. W toku kontroli przeprowadzonej przez PIP OIP w B. stwierdzono, że pracodawca rażąco narusza przepisy z zakresu bezpieczeństwa i higieny pracy dopuszczając 19 osób do prac murarskich na czwartej kondygnacji wznoszonego

budynku bez zabezpieczenia pracowników przed upadkiem z wysokości. Ponowna kontrola wykazała, że pracodawca nadal rażąco narusza przepisy bhp dopuszczając jedną osobę do prac murarskich na krawędzi stropu na wysokości ok. 4,30 m nad terenem bez zapewnienia jakichkolwiek zabezpieczeń. W związku z powyższym przyjęto zasadność wniosku o podwyższenie o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe dla ww. płatnika składek.

Odwołanie od powyższej decyzji wniósł płatnik składek – Przedsiębiorstwo (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B., zarzucając zaskarżonej decyzji naruszenie art. 36 ust. 1 i 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych przez jego błędne zastosowanie, w sytuacji gdy stwierdzenie naruszeń przez Państwową Inspekcję Pracy (...) w B. nie nastąpiło w czasie dwóch kolejnych kontroli, a stwierdzone naruszenia nie miały charakteru rażącego. Mając na uwadze podniesiony zarzut płatnik składek wniósł o zmianę decyzji organu rentowego w całości i orzeczenie co do istoty sprawy poprzez przyjęcie, iż brak jest podstaw dla stwierdzenia podwyższenia o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalanej na najbliższy rok składkowy. W uzasadnieniu odwołania wskazano między innymi, że kontrole przeprowadzone przez Państwową Inspekcję Pracy miały miejsce odpowiednio na przełomie stycznia i lutego (pierwsza) oraz w lipcu 2017 r. (druga), zatem oba zdarzenia dzieli okres 5 miesięcy. Płatnik składek w oparciu o orzecznictwo przyjął stanowisko, zgodnie z którym druga kontrola musi następować bezpośrednio po pierwszej, a w niniejszej sprawie skoro druga kontrola została przeprowadzona po upływie niemalże 5 miesięcy nie został spełniony wymóg bezpośredniości. Ponadto podkreślono, że obie kontrole zostały przeprowadzone na innych budowach (druga kontrola dotyczyła robót wykonywanych przez skarżącą jako podwykonawcę) oraz wskazano, że opis przez Państwową Inspekcję Pracy rzekomych naruszeń nie pozwala na bezsprzeczne ustalenie, że zostały naruszone jakikolwiek normy prawa pracy. Podczas żadnej z dwóch kontroli inspektor pracy nie stwierdził wprost, że opisane naruszenia powodowały bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia zatrudnionych pracowników lub że naruszenia miały charakter rażący. Dodatkowo wyjaśniono, że Spółka jako pracodawca dochowała należytej staranności przy zabezpieczeniu placu budowy i zapewniła pracownikom środki ochrony osobistej, jednak nie miała jakiegokolwiek wpływu na ich faktyczne stosowanie w trakcie kontroli.

W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o jego oddalenie i podtrzymał stanowisko wyrażone w zaskarżonej decyzji.

Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje:

W dniach 17, 18, 26 i 31 stycznia 2017 r. oraz 1, 3, 8 lutego 2017 r. Młodszy Inspektor Pracy M. W. przeprowadził kontrolę w Przedsiębiorstwie (...)Sp. z o.o. z siedzibą w B.. Zakresem kontroli objęto przestrzeganie przepisów i zasad bhp podczas wykonywania robót budowlanych na budowie „Budynku mieszkalnego wielorodzinnego ‘B’ z usługami w części parteru, I piętra, garażem podziemnym wraz z infrastrukturą techniczną” przy ul. (...) w B. oraz wybrane zagadnienia prawnej ochrony pracy. W wyniku oględzin budowy ww. budynku mieszkalnego w dniu 17 stycznia 2017 r. stwierdzono: brak zabezpieczeń krawędzi stropodachu przed upadkiem z wysokości (pracownik J. G. nie posiadał również szelek bezpieczeństwa), brak pełnych podestów roboczych i barier ochronnych oraz pionu komunikacyjnego (pracownik Z. O. również nie posiadał szelek bezpieczeństwa), prace ciesielskie na podciągu na trzeciej kondygnacji wznoszonego budynku B. K. wykonywał bez zabezpieczeń przed upadkiem z wysokości, także prace na rusztowaniu systemowym ustawionym przy krawędzi stropu na trzeciej kondygnacji wznoszonego budynku K. P. wykonywał były bez zabezpieczeń przed upadkiem z wysokości (stwierdzono brak pełnych barier ochronnych oraz pionu komunikacyjnego ww. rusztowaniu), brak balustrad ochronnych w otworach na drzwi i balkony na trzeciej kondygnacji wznoszonego budynku, brak balustrad ochronnych przy krawędzi zjazdu do garażu wznoszonego budynku, brak zabezpieczenia przed możliwością wpadnięcia do otworów w stropach na trzeciej i czwartej kondygnacji wznoszonego budynku, brak balustrad ochronnych w otworze na bieg klatki schodowej na czwartej kondygnacji oraz na spoczniku między trzecią a czwartą kondygnacją wznoszonego budynku. W wyniku oględzin budowy ww. budynku mieszkalnego w dniu 20 stycznia 2017 r. stwierdzono, że: prace zbrojarskie na stropodachu na czwartej kondygnacji wznoszonego budynku,

w chwili kontroli wykonywał M. D. bez zabezpieczeń przed upadkiem z wysokości (brak barier ochronnych oraz szelek bezpieczeństwa – ww. pracownik poruszał się po stropodachu, gdzie stwierdzono wystające zbrojenie), prace na rusztowaniu systemowym ustawionym na trzeciej kondygnacji wewnątrz wznoszonego budynku przy ścianie od strony parkingu, które w chwili kontroli wykonywali B. K. i S. D. – ww. rusztowanie bez pośrednich barier ochronnych, G. W. w chwili kontroli nie stosował spodni roboczych posiadających właściwości ochronne, niezabezpieczone przed zagrożeniami wynikającymi

z bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z energią elektryczną dwa gniazda elektryczne w pilarcie tarczowej stojącej na ww. budowie, niezabezpieczona przed dostępem upoważnionych osób rozdzielnica budowlana prądu elektrycznego na ww. budowie.

W czasie kontroli stwierdzono, że pracodawca ustalił rodzaje środków ochrony indywidualnej, odzieży i obuwia roboczego, a także przewidywane okresy ich użytkowania. Na podstawie imiennych kart ewidencyjnych pracowników stwierdzono, że wszyscy pracownicy budowlani objęci kontrolą otrzymali m.in.: obuwie robocze, ubranie robocze, kask budowlany, kamizelka, deszczówka, gumofilce.

W trakcie ww. kontroli Inspektor Pracy wydał decyzje ustne, które zostały zrealizowane w trakcie kontroli (tzn. zastosowano środki zabezpieczające pracowników przed upadkiem z wysokości - wyposażono rusztowania w bariery, zabezpieczono krawędzie stropodachu przed upadkiem - balustradami). Decyzje ustne są potwierdzone na piśmie.

W dniu 5 lipca 2017 r. Starszy Inspektor Pracy J. K. (1) przeprowadził kontrolę w Przedsiębiorstwie (...)Sp. z o.o., podczas budowy budynku mieszkalnego wielorodzinnego

z garażami, instalacjami i zagospodarowaniem terenu przy ul. (...) w B.. Kierownikiem robót był J. K. (2). Roboty murarskie w pierwszym etapie budowy prowadziło powodowe Przedsiębiorstwo (...), natomiast roboty zbrojarskie wykonywało przedsiębiorstwo (...). Budowa wyglądała w ten sposób, że spółka (...) przeprowadzała roboty murarskie na odcinku budowy, na którym strop był już postawiony, natomiast przedsiębiorstwo (...) wykonywało roboty zbrojarskie na odcinku, na którym strop nie był jeszcze zrobiony. Te 2 części budowy, na których pracowały (...) i (...) były rozdzielone w ten sposób, że pracownicy spółki (...) pracowali na stropie, a pracownicy L. T. w piwnicy przy przygotowywaniu postawienia dalszej części stropu tego budynku.

W czasie kontroli sprawdzono realizację uprzednich decyzji i wystąpień organów Państwowej Inspekcji Pracy oraz wniosków, zaleceń i decyzji organów kontroli i nadzoru nad warunkami pracy. Podczas tej kontroli skierowano do pracodawcy (Spółki (...)) nakaz zawierający dwie decyzje podlegającym natychmiastowemu wykonaniu dotyczące wstrzymania eksploatacji stołowej uniwersalnej pilarki tarczowej do drewna, do czasu wyposażenia jej w osłonę dolnych zębów piły i właściwego zamocowania klina rozszczepiającego oraz wstrzymania prac, które wykonywał pracownik A. K. w budynku na stropie nad garażem podziemnym do czasu wykonania zabezpieczeń przed możliwością upadku z wysokości na poziomie roboczym na krawędzi szybu windowego i przy otworach w ścianach zewnętrznych, a także nakaz zawierający decyzję, której nadano rygor natychmiastowej wykonalności dotyczącą wykonania zabezpieczenia przed możliwością upadku pracowników z wysokości w miejscu przygotowanym do wykonywania ściany na krawędzi klatki schodowej.

Kontrolę przeprowadzono w celu sprawdzenia przestrzegania obowiązujących przepisów i zasad bezpieczeństwa i higieny pracy podczas prowadzenia robót budowlanych, sprawdzenia przestrzegania wybranych przepisów prawa pracy, sprawdzenia legalności zatrudnienia. Na kontrolowanej budowie roboty były wykonywane przez głównego wykonawcę - (...) S.A. zatrudniającego dwie osoby oraz przez podwykonawców, w tym Przedsiębiorstwo (...)Sp. z o.o. (wykonujące roboty murarskie), zatrudniającego na budowie 15 osób. Stwierdzono, że pracodawca w naturze wyposaża pracowników w odzież i obuwie robocze oraz środki ochrony indywidualnej. Odnośnie prac na wysokości wskazano, że na krawędziach stropu nad garażem podziemnym, na wysokości ok. 4,30 m nad terenem, nie zapewniono jakiegokolwiek zabezpieczenia przed możliwością upadku z wysokości, brak było także jakiegokolwiek zabezpieczenia przed możliwością upadku z wysokości w miejscu przygotowanym do wykonywania ściany na krawędzi klatki schodowej, brak było również jakiegokolwiek zabezpieczenia przed możliwością upadku

z wysokości w miejscu wykonywania ściany, którą wykonywał A. K. na krawędzi szybu windowego na wysokości ok. 4,30 m nad terenem. Indywidualne środki ochrony przed upadkiem z wysokości nie były stosowane. Ponadto pilarka elektryczna, podłączona w dniu kontroli do napięcia nie posiadała skutecznej osłony dolnych zębów piły, klin rozszczepiający był zamocowany w odległości ok. 50 mm od tarczy. W dniu kontroli dwóch pracowników spółki (...) nieposiadających uprawnień montażysty rusztowań metalowych prowadziło na stropie nad garażem podziemnym montaż rusztowania metalowego klinowego.

Inspektor pracy przeprowadzający ww. kontrolę wstrzymał prace tam, gdzie byli pracownicy, a nie było zabezpieczeń, natomiast w stosunku do miejsc gdzie nie było pracowników, ale także nie było zabezpieczeń wystosował odpowiednie nakazy. Ponadto, Inspektor wystawił kierownikowi robót J. K. (2) mandat, który został przez niego przyjęty.

Do protokołów kontroli nie wniesiono zastrzeżeń. Protokoły kontroli zostały podpisane przez L. K. – prezesa Spółki (...).

Dowody: akta sądowe – protokoły kontroli wraz z załącznikami k. 22-45; zeznania świadków M. W. i J. K. (1) zapis AV na płycie CD k.52.

Wnioskiem z dnia 13 lipca 2017 r. Starszy Inspektor Pracy Państwowej Inspekcji Pracy (...) w B. J. K. (1) zwrócił się, na podstawie art. 36 ust. 1 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych do (...) Oddziału w B. o podwyższenie płatnikowi składek Przedsiębiorstwu (...) Sp. z o.o. z siedzibą w B. o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalonej na najbliższy rok składkowy w związku ze stwierdzeniem w czasie dwóch kolejnych kontroli przeprowadzonych w dniach od 17 stycznia 2017 r. do 8 lutego 2017 r. oraz w dniach 5 lipca 2017 r. do 6 lipca 2017 r. rażącego naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. Po rozpatrzeniu tego wniosku Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. wydał zaskarżoną decyzję.

Spór między stronami dotyczył kwestii, czy powyższa decyzja wydana została zgodnie z art. 36 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych (t.j. Dz. U. z 2017 r., poz. 1773 – dalej oznaczanej jako ustawa wypadkowa), który stanowi:

- w ustępie 1, że inspektor pracy może wystąpić do jednostki organizacyjnej Zakładu właściwej ze względu na siedzibę płatnika składek z wnioskiem o podwyższenie płatnikowi składek, u którego w czasie dwóch kolejnych kontroli stwierdzono rażące naruszenie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy o 100% stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe ustalonej na najbliższy rok składkowy,
- w ustępie 2, iż decyzję w sprawie podwyższenia stopy procentowej składki na ubezpieczenie wypadkowe, o której mowa w ust.1, wydaje Zakład. Do zastosowania art. 36 ww. ustawy wystarczy, aby przy każdej kontroli ujawniło się, chociaż jedno rażące naruszenie przepisów, stwarzające zagrożenie dla życia lub zdrowia pracowników.

Odwołująca się Spółka kwestionowała w toku postępowania administracyjnego i sądowego, iż w ogóle nie miało miejsca z jej strony jakiegokolwiek rażące naruszenie przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, a nadto wskazywała, że między dwoma kontrolami minęło ponad 5 miesięcy i w związku z tym nie ma możliwości zastosowania art. 36 ustawy wypadkowej.

W ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy dawał pełne podstawy do dokonania ustalenia, zgodnie z którym dwie kolejne kontrole przeprowadzone u powodowego płatnika składek przez Inspektorów Państwowej Inspekcji Pracy (...)

w B. stwierdziły rażące naruszenia przez podmiot kontrolowany przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy. Wyżej przywołane fragmenty protokołów kontroli z dnia 8 lutego 2017 r. i z dnia 6 lipca 2017 r. wskazywały na konkretne naruszenia przepisów bezpieczeństwa pracy na budowach konkretnych obiektów, na których usługi budowlane realizował powodowy płatnik składek. Naruszenia te udokumentowane zostały fotografiami (które zostały odpowiednio opisane) stanowiącymi załącznik do protokołów kontroli. Z dokumentacji fotograficznej, z treści

protokołów kontroli, a także z zeznań świadków – Inspektorów Pracy przeprowadzających kontrolę bezspornie wynika, że przykładowo nie było zabezpieczeń (ani w ramach środków ochrony zbiorowej ani indywidualnej) przed upadkiem z wysokości – dot. krawędzi stropodachu (w przypadku pierwszej kontroli) i ściany na krawędziach stropu nad garażem podziemnym czy na krawędzi szybu windowego (w przypadku drugiej kontroli). Jak wynika z treści art.11 pkt 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz.U. z 2018 r. poz. 623 t.j.) w razie stwierdzenia naruszenia przepisów prawa pracy lub przepisów dotyczących legalności zatrudnienia właściwe organy Państwowej Inspekcji Pracy są uprawnione odpowiednio do nakazania: wstrzymania prac lub działalności, gdy naruszenie powoduje bezpośrednie zagrożenie życia lub zdrowia pracowników lub innych osób wykonujących te prace lub prowadzących działalność; skierowania do innych prac pracowników lub innych osób dopuszczonych do pracy wbrew obowiązującym przepisom przy pracach wzbronionych, szkodliwych lub niebezpiecznych albo pracowników lub innych osób dopuszczonych do pracy przy pracach niebezpiecznych, jeżeli pracownicy ci lub osoby nie posiadają odpowiednich kwalifikacji; nakazy w tych sprawach podlegają natychmiastowemu wykonaniu. Taka też sytuacja miała miejsce w niniejszej sprawie.

W tym miejscu wyeksponować należy, iż dowody z protokołów kontroli są dowodami z dokumentów urzędowych, sporządzonymi w przepisanej formie przez powołane do tego organy państwowe w zakresie ich działania i stanowią dowód tego co zostało w nich urzędowo poświadczane (art. 244 § 1 K.p.c.). Dokumenty te korzystają m.in. z domniemania zgodności ich treści

z prawdą. Domniemanie to nakazuje uznać za zgodne z prawdą to, co

w sposób urzędowy zostało w dokumencie zaświadczone. Domniemanie to może zostać obalone przez skuteczne przeprowadzenie dowodu

z przeciwności (dowodu przeciwko wnioskowi domniemania), jednak ciężar tego dowodu spoczywa na stronie zaprzeczającej (art. 252 K.p.c.). Strona ta, chcąc zadośćuczynić spoczywającemu na niej ciężarowi dowodu, powinna zatem wykazać, że przedłożony w postępowaniu sądowym dokument urzędowy jest nieprawdziwy. Strona odwołująca się od decyzji organu rentowego chcąc podważyć wyniki postępowania dowodowego przeprowadzonego w postępowaniu przed tym organem, powinna

w postępowaniu sądowym przejąć inicjatywę dowodową, w celu wykazania właściwymi dowodami okoliczności, z których chciałaby wywodzić dla siebie korzystne skutki prawne. W przedmiotowej sprawie, stronie odwołującej nie udało się podważyć autentyczności i prawdziwości protokołów kontroli ani ustaleń organu rentowego będących podstawą wydania zaskarżonej decyzji.

Jednocześnie zwrócić należy uwagę na to, iż do treści tych dokumentów płatnik nie złożył w postępowaniu kontrolnym żadnych uwag

i zastrzeżeń, co pośrednio świadczy o uznaniu ustaleń i wniosków kontroli za zasadne i zgodne z rzeczywistym stanem rzeczy.

W wyroku z dnia 8 grudnia 2015r. II UK 415/14 (LEX nr 1955507) Sąd Najwyższy wskazał, iż ustawodawca w treści art. 36 ust.1 ustawy wypadkowej nie sformułował definicji „rażącego naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy”, niemniej przyjmuje się, że jako „rażące” należy rozumieć takie naruszenie przepisów bhp, które stwarza bezpośrednie zagrożenie życia i zdrowia pracowników, a pojęcie „bezpośredniego zagrożenia życia i zdrowia pracownika” wyjaśniano w sprawach wykroczeń przeciwko prawom pracownika polegających na nieprzestrzeganiu przepisów bhp oraz odpowiedzialności karnej określonej w art. 220 k.k. Ponadto w judykacie tym Sąd Najwyższy zwrócił uwagę na to, że gdy pracownicy wykonywali pracę na wysokości bez odpowiedniego zabezpieczenia, pracodawca ponosi odpowiedzialność za to, że tolerował łamanie zasad bhp, nawet gdy zapewniał na budowie odpowiednie zabezpieczenie indywidualne. Obowiązek zapewnienia pracownikom świadczącym pracę bezpiecznych i higienicznych warunków pracy wynika z art. 207 § 1 i § 2 K.p. oraz z przepisów działu X K.p. i przepisów wykonawczych wydanych na podstawie art.237¹⁵ § 1 i § 2 K.p. Z tej perspektywy należy oceniać znaczenie udostępnienia indywidualnego sprzętu zabezpieczającego na terenie budowy oraz uprzedniego przeszkolenia pracowników w dziedzinie przestrzegania przepisów bhp, a równocześnie dostrzec, że wskazanym okolicznościom towarzyszyły liczne zaniechania po stronie pracodawcy, w szczególności dopuszczenie pracowników przez kierownika robót do pracy na

wysokościach bez odpowiedniego zabezpieczenia. Powołany wyrok Sądu Najwyższego potwierdza wykładnię art. 36 ust. 1 ustawy wypadkowej, która za rażące naruszenie przepisów bhp przez płatnika składek uznaje niezapewnienie środków ochrony indywidualnej osobom zatrudnionym na budowie przy pracach na wysokości.

W ocenie Sądu Okręgowego decyzje Inspektora Państwowej Inspekcji Pracy stanowią wyraźny miernik wagi stwierdzonych naruszeń. Stwierdzone podczas kontroli uchybienia świadczą, iż odwołujący nie wypełnił ciężących na nim obowiązków, czego efektem było zaistnienie okoliczności stwarzających bezpośrednie zagrożenie dla życia i zdrowia jego pracowników. W ocenie Sądu oczywistym jest, że w warunkach wykonywania pracy na wysokości czwartej kondygnacji czy też powyżej 4 metrów bez zabezpieczeń zbiorowych i indywidualnych istniało realne zagrożenie życia i zdrowia osób zatrudnianych przez powodowego płatnika składek. W związku z powyższym należało stwierdzić, że doszło do rażących naruszeń przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy.

Podkreślić także należy, że art. 36 ustawy wypadkowej przewiduje uprawnienie inspektora pracy, które aktualizuje się podczas drugiej kontroli u tego samego pracodawcy, podczas której nastąpiło stwierdzenie naruszenia przepisów bezpieczeństwa i higieny pracy, przy czym druga kontrola musi następować bezpośrednio po pierwszej, a w każdej z dwóch kolejnych kontroli wymagane jest stwierdzenie rażącego naruszenia przepisów bhp. Przy czym, nie ma znaczenia, że (tak jak w niniejszej sprawie) kontrole zostały przeprowadzone na dwóch różnych budowach (oddalonych od siebie o ok. 200 m) ani, że pomiędzy tymi kontrolami upłynęło niemalże 5 miesięcy. Istotne jest to, że stwierdzone w czasie dwóch kolejnych kontroli naruszenia dotyczyły pracowników tej samej Spółki (...), a druga kontrola nastąpiła bezpośrednio po pierwszej (tzn. pomiędzy pierwszą a drugą kontrolą nie było innych kontroli w tej Spółce). Skoro ww. przepis nie określa granic czasowych odnośnie kontroli to brak jest podstaw do przyjęcia, że w niniejszej sprawie nie zostało wypełnione kryterium bezpośredniości. Takie stanowisko jest nieuzasadnione, nie znajduje oparcia w treści przepisu ani w żaden sposób nie wynika z orzecznictwa powołanego w odwołaniu.

Wobec powyższych ustaleń i argumentów Sąd Okręgowy na podstawie art. 477¹⁴ § 1 K.p.c. oddalił odwołanie, uznając iż zaskarżona decyzja była zgodna z art. 36 ustawy wypadkowej.

W punkcie II wyroku na podstawie art. 98 § 1 i § 3 K.p.c. w zw. z art. 99 K.p.c. i § 2 pkt 5 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych (Dz. U. z 2015r. poz.1804 ze zm.) strona powodowa jako przegrywająca spór została obciążona poniesionymi przez pozwanego kosztami procesu, na które złożyło się wynagrodzenie reprezentującego tę stronę radcy prawnego, ustalone według stawki minimalnej adekwatnej do wartości przedmiotu sporu, przewyższającej 20.000 zł.

SSO Janusz Madej